ОФІЦІЙНА ПРОГРАМА МАТЧУ

ДИНАМО • ЧОРНОМОРЕЦЬ

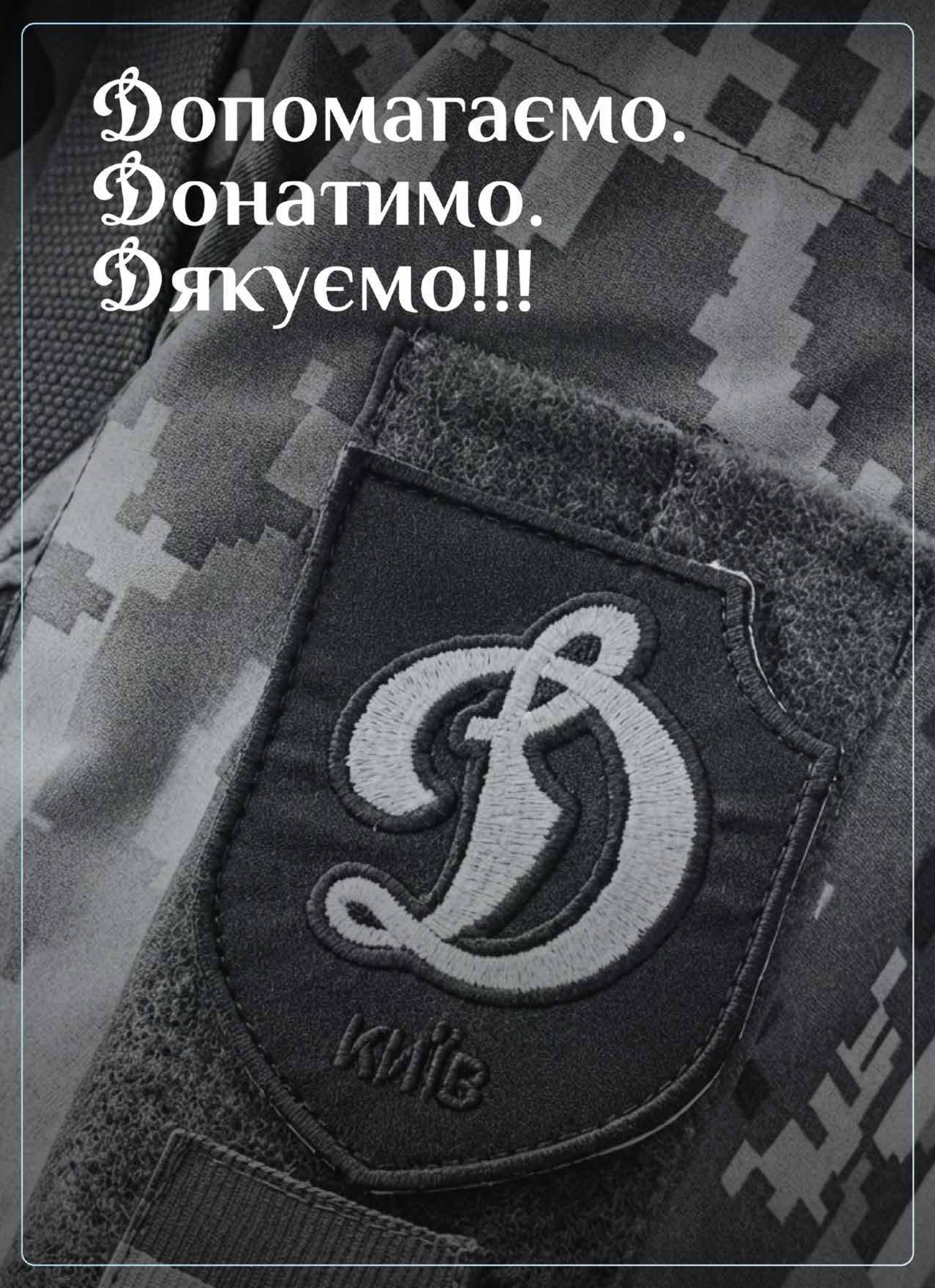
28 ЛИСТОПАДА · 13:00

Київ. Стадіон «Динамо» ім. В.Лобановського



УПЛ-2026/27

14-Й ТУР


Допомагаємо.
Донатимо.
Дякуємо!!!
Київ

ФАКТИ Й ЕФЕКТИ



Київське «Динамо» прагне змін і втілює це прагнення з оновленим тренерським штабом.

Сьогоднішньою дуеллю з одеським «Чорноморцем» «Динамо» відкриває своєрідний Boxing Day – на кшталт англійського, коли різдвяним подарунком для вболівальників стають матчі їхніх улюбленців на другий-третій день.

Самі футболісти від такого календаря навряд чи в захваті, та що поробиш – данина традиціям. У киян історія інша, їхній тижневий графік зламав перенесений поєдинок стартового туру УПЛ проти «Лівого Берега». Тоді, нагадаємо, «біло-сині» відчайдушно долали відбірні єврокубкові барєри, намотавши тисячі логістичних кілометрів і, на жаль, головного завдання кампанії так і не вирішивши.

Наразі відсутність потреби «перемикатися» на клубний міжнародний фронт вбачається певним стабілізуючим фактором на прямій марафонській дистанції національного чемпіонату, середину якої учасники подолають у грудні. «Динамо» має можливість працювати спокійно, виважено, без авралу знайомлячись із вимогами оновленого тренерського штабу, який поповнили ще двоє новачків.

Про зміни в підготовчому процесі ми чуємо від футболістів і самих наставників. Трансформацію гри також можна побачити неозброєним оком. Як у принципах формування основного складу, так і в тактичній площині. Звісно, «Оболонь» – не лакмус навіть для попередніх висновків. Хоча для роздумів вистачає і фактів, і ефектів. До першої категорії віднесемо чотири м'ячі, вперше забиті «Динамо» в офіційному матчі сезону, кількість легіонерів у стартовій одинадцятці, їхній колективний «хет-трик» і віковий рекорд Мунгенге. До другої – гол туру від Кендзьори та переважну більшість колективних дій господарів в атаці.

Продовження чекаємо з нетерпінням і надією!..

Офіційна програма матчу «ДИНАМО» Київ – «ЧОРНОМОРЕЦЬ» Одеса (УПЛ, сезон-2026/27, 14-й тур).
Упорядник – Юрій КОРЗАЧЕНКО. **Над випуском працювали:** Юрій ВИШНЕВСЬКИЙ, Антон ГРЕСЬКІВ, Юрій КАРМАН, Кирило КРИЖАНОВСЬКИЙ, Світлана ПОЛЯКОВА. **Ілюстрації:** Ігор БОНДАРЕНКО, Микола БОЧОК, Олександр ЗАДИРАКА, Олексій НОВІК, Леонід КУЗЬМУК, chornomorets.ua, upl.ua, uaf.ua, архів ФК «Динамо» Київ, особисті архіви. **Дизайн і верстка:** Олександр БУЛАВІНОВ, Юрій ЩЕРБИЦЬКИЙ. **© Футбольний клуб «ДИНАМО» Київ.**

«ДИНАМО» Київ



Клуб заснований 13 травня 1927 року.
Кольори: біло-сині.
Адреса: Україна, 01001, м. Київ, вул. Грушевського, 3.
Офіційний сайт: fcdynamo.com
Стадіони: «Динамо» ім. Валерія Лобановського (16 873), НСК «Олімпійський» (70 050).
Президент: Ігор СУРКІС.

КОМАНДНІ ДОСЯГНЕННЯ

Чемпіон СРСР (13 разів, рекорд країни): 1961, 1966–68, 1971, 1974–75, 1977, 1980–81, 1985–86, 1990 рр.

Срібний призер чемпіонату СРСР (11): 1936 (весна), 1952, 1960, 1965, 1969, 1972–73, 1976 (осінь), 1978, 1982, 1988 рр.

Бронзовий призер чемпіонату СРСР (3): 1937, 1979, 1989 рр.

Володар Кубка СРСР (9, рекорд країни): 1954, 1964, 1966, 1974, 1978, 1982, 1985, 1987, 1990 рр.

Фіналіст розіграшу Кубку СРСР (1): 1973 р.

Володар Суперкубка СРСР (3, рекорд країни): 1980,1986, 1987 рр.

Володар Кубка УРСР (6): 1937–38, 1944, 1946–48 рр.

Чемпіон України (17, національний рекорд): 1993–2001, 2003–04, 2007, 2009, 2015–16, 2021, 2025 рр.

Срібний призер чемпіонату України (13): 1992, 2002, 2005–06, 2008, 2010–12, 2017–20, 2024 рр.

Бронзовий призер чемпіонату України (1): 2013.

Володар Кубка України (14): 1993, 1996, 1998–2000, 2003, 2005–07, 2014–15, 2020–21, 2026 рр.

Фіналіст Кубка України (6): 2002, 2008, 2011, 2017–18, 2025 рр.

Володар Суперкубка України (9, національний рекорд): 2004, 2006–07, 2009, 2011, 2016, 2018–20 рр.



Віктор ЧАНОВ, найкращий воротар Радянського Союзу 1986 року.

Володар Суперкубка УЄФА (1): 1975 р.

Півфіналіст Кубку /Ліги чемпіонів УЄФА (3): 1977, 1987, 1999 рр.

Півфіналіст Кубку УЄФА (1): 2009 р.

Переможець Кубку чемпіонів Співдружності (4): 1996-98, 2002 рр.

ОСОБИСТІ ТИТУЛИ

Володар «Золотого м'яча» найкращого гравця Європи (2): Олег БЛОХІН (1975), Ігор БЄЛАНОВ (1986).

Гравець року в СРСР (9, рекорд країни): Андрій БІБА (1966), Володимир МУНТЯН (1969), Євген РУДАКОВ (1971), Олег БЛОХІН (1973-75), Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО (1985), Олександр ЗАВАРОВ (1986), Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО (1988).

Найкращий воротар СРСР (5): Віктор БАННИКОВ (1964), Євген РУДАКОВ (1969, 1971-72), Віктор ЧАНОВ (1986).

Найкращий бомбардир чемпіонату СРСР (8): Макар ГОНЧАРЕНКО (1938), Андрій ЗАЗРОЄВ (1952), Олег БЛОХІН (1972-75, 1977), Олег ПРОТАСОВ (1990).

Гравець року в УРСР (30): Юрій ВОЙНОВ (1960), Олег МАКАРОВ (1961), Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ (1962-63), Віктор БАННИКОВ (1964), Віталій ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ (1965), Андрій БІБА (1966), Василь ТУРЯНЧИК (1967-68), Володимир МУНТЯН (1968, 1970), Віктор СЕРЕБРЯНИКОВ (1969), Євген РУДАКОВ (1971), Олег БЛОХІН (1972-78, 1980-81), Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО (1982, 1985), Олександр ЗАВАРОВ (1986), Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО (1987, 1988), Володимир БЕЗСОНОВ (1989), Сергій ЮРАН (1990).

Гравець року в Україні (11): Віктор ЛЕОНЕНКО (1992-94), Юрій КАЛИТВИНЦЕВ (1995), Сергій РЕБРОВ (1996, 98), Андрій ШЕВЧЕНКО (1997, 1999), Артем МІЛЕВСЬКИЙ (2008-09), Андрій ЯРМОЛЕНКО (2013-15, 2017), Віктор ЦИГАНКОВ (2018).

Найкращий бомбардир чемпіонату України (9): Сергій РЕБРОВ (1998), Андрій ШЕВЧЕНКО (1999), Максим ШАЦЬКИХ (2000, 2003), Артем МІЛЕВСЬКИЙ (2010), Андрій ЯРМОЛЕНКО (2017), Владислав ВАНАТ (2024-25), Матвій ПОНОМАРЕНКО (2026).

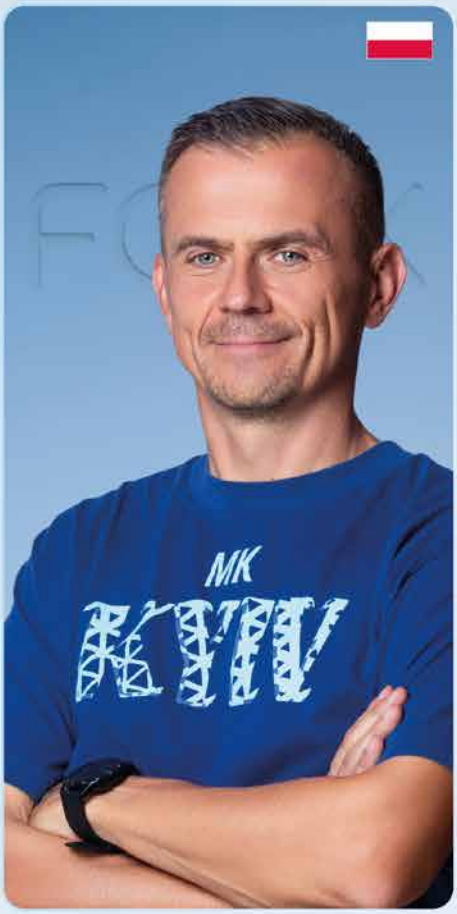
РЕКОРДИ «БІЛО-СИНІХ»

Найбільша кількість матчів за клуб
Загалом – Олександр ШОВКОВСЬКИЙ (637); у чемпіонатах СРСР – Олег БЛОХІН (432, рекорд країни); у чемпіонатах України – Олександр ШОВКОВСЬКИЙ (426, національний рекорд); у єврокубках – Олександр ШОВКОВСЬКИЙ (143).

Найбільша кількість голів за клуб
Загалом – Олег БЛОХІН (266); у чемпіонатах СРСР – Олег БЛОХІН (211, рекорд країни); у чемпіонатах України – Андрій ЯРМОЛЕНКО (125, рекорд країни); у єврокубках – Сергій РЕБРОВ (31).

Найбільші перемоги
Чемпіонат СРСР – 8:0 («Чорноморець» Одеса, 21.08.1977, вдома; «Торпедо» Кутаїсі, 6.11.1983, вдома).
Чемпіонат України – 9:0 («Іллічівець» Маріуполь, 31.10.2010, вдома).
Європейські кубки – 8:0 («Баррі Таун» Уельс, 22.07.1998, кваліфікація ЛЧ, вдома).

наш склад



Виконувач обов'язків головного тренера – Мацей КЕНДЗЬОРЕК

Народився 1 липня 1980 року.

Кар'єру наставника розпочав у 2003-му. Працював головним тренером і асистентом у командах нижчих ліг Польщі. У 2016–20 рр. входив до штабу «Ракува», який за цей час виграв Другу та Першу ліги.

Як асистент головного тренера клубу «Лех» (Познань) став чемпіоном країни в сезоні-2021/22. Згодом очолював колектив еліти «Радом'як», а в серпні 2025 року зголосився на пропозицію поповнити штаб київського «Динамо».

Асистенти – Анатолій БЕЗСМЕРТНИЙ, Даніель ВОЙТАШ, Гжегож ВОЙТКОВЯК, Артур РЕНКОВСЬКИЙ.

Тренери воротарів – Тарас ЛУЦЕНКО, Михайло ФЕДУНОВ.



Георгій БУЩАН 1
воротар
31.05.1994 197 см 91 кг



Руслан НЕЩЕРЕТ 35
воротар
22.01.2002 190 см 87 кг



Ілля ОЛЬХОВИЙ 43
воротар
30.05.2003 199 см 95 кг



Вячеслав СУРКІС 71
воротар
27.02.2006 191 см 85 кг



Костянтин ВІВЧАРЕНКО 2
захисник
10.06.2002 176 см 76 кг



Денис ПОПОВ 4
захисник
17.02.1999 187 см 89 кг



Олексій СИЧ 5
захисник
01.04.2001 186 см 82 кг



Максим КОРОБОВ 13
захисник
06.03.2006 187 см 81 кг



Олександр
ТИМЧИК
18
захисник
20.01.1997 178 см 73 кг



Владислав
ДУБІНЧАК
44
захисник
01.07.1998 174 см 72 кг



Навін
МАЛИШ
23
захисник
27.07.2003 185 см 76 кг



Тарас
МИХАВКО
32
захисник
30.05.2005 187 см 82 кг



Томаш
КЕНДЗЬОРА
94
захисник
11.06.1994 184 см 77 кг



Владислав
ЗАХАРЧЕНКО
34
захисник
16.06.2006 187 см 82 кг



Крістіан
БІЛОВАР
40
захисник
05.02.2001 192 см 77 кг





Аліу
ТІАРЕ
66
захисник
20.12.2003 194 см 82 кг



Денис
ДИКИЙ
90
захисник
04.09.2006 180 см 71 кг



Володимир
БРАЖКО
6
півзахисник
23.01.2002 187 см 87 кг

наш склад



Андрій
ЯРМОЛЕНКО
7
півзахисник
23.10.1989 190 см 86 кг



Олександр
ПІХАЛЬОНОК
8
півзахисник
07.05.1997 180 см 73 кг



Назар
ВОЛОШИН
9
півзахисник
17.06.2003 176 см 71 кг



Микола
ШАПАРЕНКО
10
півзахисник
04.10.1998 178 см 75 кг



Павло
ЛЮСІН
14
півзахисник
23.02.2008 183 см 73 кг



Валентин
РУБЧИНСЬКИЙ
15
півзахисник
15.02.2002 172 см 72 кг



Шола
ОГУНДАНА
16
півзахисник
22.02.2005 173 см 68 кг





Кирило
ОСИПЕНКО
19
півзахисник
19.01.2006 181 см 70 кг



Джастін
ЛОНВЕЙК
21
півзахисник
21.12.1999 191 см 81 кг



Владислав
КАБАЄВ
22
півзахисник
01.09.1995 178 см 69 кг



Віталій
БУЯЛЬСЬКИЙ
29
півзахисник
06.01.1993 175 см 69 кг





Кеассе
БА
42
півзахисник
17.12.2004 183 см 75 кг



Густаво
ПРАДО
47
півзахисник
06.06.2005 179 см 75 кг



Богдан
РЕДУШКО
70
півзахисник
07.01.2007 182 см 72 кг



Микола
МИХАЙЛЕНКО
91
півзахисник
22.05.2001 182 см 72 кг



Матвій
ПОНОМАРЕНКО
11
нападник
11.01.2006 190 см 92 кг



Віталій
ЛОБКО
19
нападник
11.08.2006 190 см 74 кг



Владислав
СУПРЯГА
24
нападник
15.02.2000 182 см 75 кг



Едуардо
ГЕРРЕРО
39
нападник
21.02.2000 180 см 80 кг



П'єр
МУНГЕНГЕ
99
нападник
03.01.2008 182 см 72 кг

«ДИНАМО» в сезоні-2026/27

Чемпіонат України
12 матчів: +8, =2, –2, м'ячі – 20:11.

Кубок України
2 матчі: +1, –1, м'ячі – 1:3.

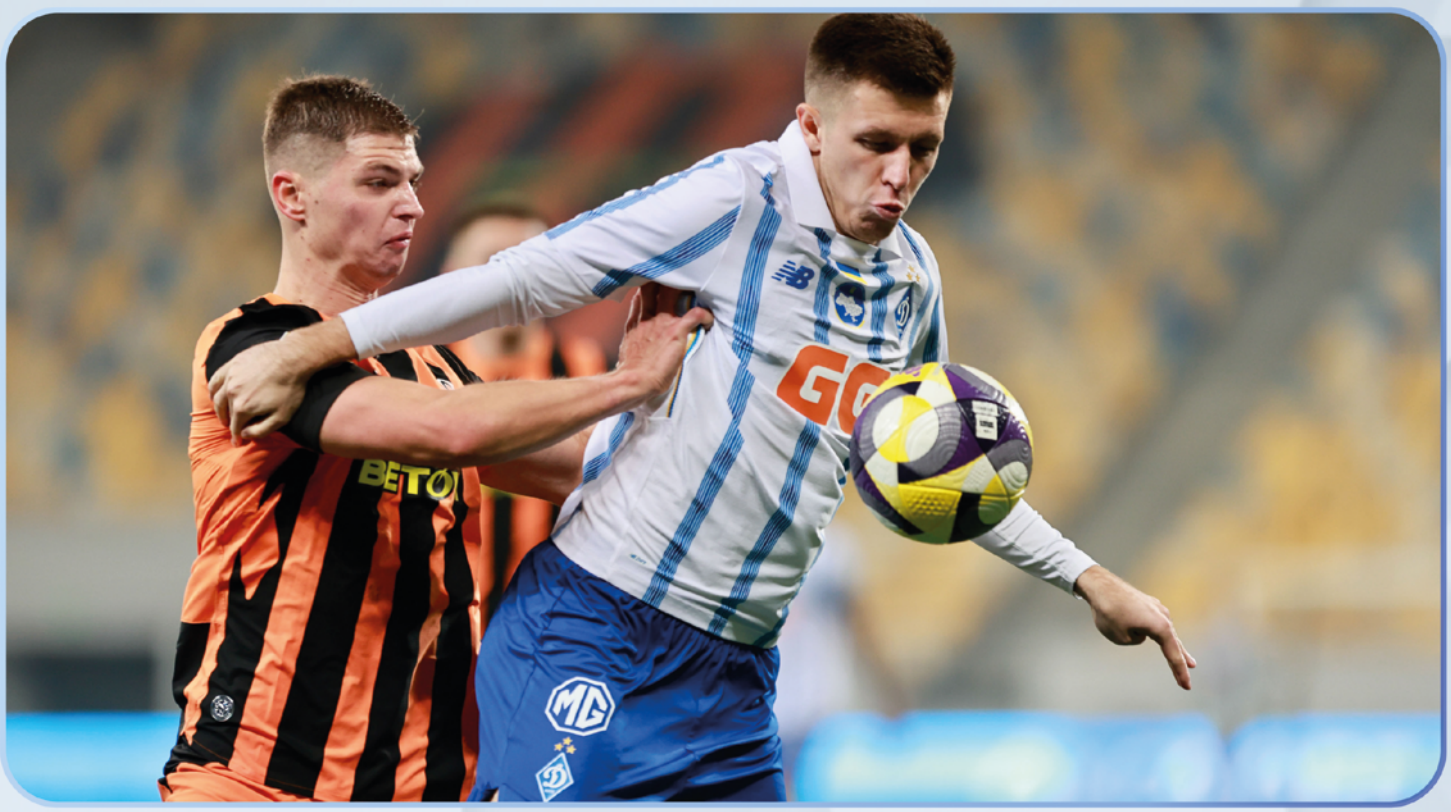
Єврокубки
6 матчів: +1, =2, –3, м'ячі – 3:7.

ЗАГАЛОМ
20 матчів: +10, =4, –6, м'ячі – 24:21.

	МАТЧІ	ХВИЛИНИ	ПРОПУЩЕНІ ГОЛИ	ІНД.ХГС	УДАРИ (% ВІДБИТИХ)	ПЕРЕДАЧІ (ТОЧНІ)	ОТРИМАНІ ПЕРЕДАЧІ
ВОРОТАРІ							
Георгій БУЩАН*	9	859	6	9,71	35 (83%)	252 (86%)	173
Руслан НЕЩЕРЕТ	4	432	6	4,74	16 (63%)	92 (98%)	62
Ілля ОЛЬХОВИЙ	2	126	1	0,58	3 (66%)	26 (85%)	15
Вячеслав СУРКІС	6	649	8	4,74	18 (55%)	135 (88%)	72

* Статистика сезону тільки в складі «Динамо»

	МАТЧІ	ГОЛИ	ХВИЛИНИ	УДАРИ (В ЛОЩИНУ)	ІНД.ХГ	ДУЕЛЕЙ (% УСПІШНИХ)	ПЕРЕДАЧІ (% ТОЧНИХ)	ДРИБЛІНГ (% УСПІШНИХ)	ПЕРЕХОПЛЕННЯ	ПІДБИРАННЯ	ОФСАЙДИ	ФОЛИ НА СОБІ	ФОЛИВ
ЗАХИСНИКИ													
Крістіан БІЛОВАР	8	0	638	2 (0)	0,71	48 (62%)	407 (93%)	3 (100%)	19	54	0	2	6
Костянтин ВІВЧАРЕНКО	1	0	52	0	0	10 (60%)	32 (84%)	0	2	8	0	3	0
Владислав ДУБІНЧАК	18	0	1604	11 (4)	0,54	223 (57%)	952 (85%)	27 (81%)	65	138	5	16	18
Томаш КЕНДЗЬОРА	16	1	1529	4 (1)	0,21	122 (50%)	937 (91%)	0	70	128	0	7	11
Навін МАЛИШ	7	0	238	0	0	38 (53%)	126 (86%)	2 (100%)	8	25	0	2	7
Тарас МИХАВКО	17	1	1651	9 (2)	0,89	298 (50%)	1137 (90%)	7 (71%)	87	206	1	16	18
Олексій СИЧ	15	0	1275	12 (1)	0,56	141 (62%)	547 (79%)	15 (67%)	74	102	0	18	7
Олександр ТИМЧИК	8	1	300	3 (1)	0,83	52 (56%)	128 (73%)	2 (50%)	11	27	1	2	4
Аліу ТІАРЕ	7	1	591	6 (1)	1,09	79 (62%)	336 (91%)	1 (100%)	33	63	0	10	13
ПІВЗАХИСНИКИ													
Кеассе БА	7	0	242	10 (1)	1,13	57 (64%)	97 (73%)	26 (81%)	6	14	0	4	1
Володимир БРАЖКО	18	3	1635	35 (11)	1,69	173 (58%)	929 (86%)	9 (33%)	85	164	0	11	22
Віталій БУЯЛЬСЬКИЙ	8	0	397	4 (2)	0,52	27 (63%)	100 (77%)	2 (50%)	3	9	0	4	0
Назар ВОЛОШИН	18	0	985	22 (8)	1,7	128 (48%)	361 (73%)	16 (69%)	22	46	4	11	12
ГУСТАВО Прадо	1	0	7	1 (1)	0,03	2 (100%)	3 (66%)	1 (100%)	2	3	0	1	0
Владислав КАБАЄВ	12	0	529	5 (1)	0,13	108 (48%)	241 (82%)	21 (71%)	11	33	3	13	7
Джастін ЛОНВЕЙК	15	2	838	17 (9)	1,98	103 (53%)	220 (81%)	6 (50%)	25	55	0	10	14
Павло ЛЮСІН	1	0	69	2 (1)	0,28	12 (25%)	36 (92%)	3 (33%)	1	3	0	1	2
Микола МИХАЙЛЕНКО	9	1	381	3 (2)	0,35	32 (53%)	172 (87%)	4 (100%)	19	30	0	1	3
Шола ОГУНДАНА	8	1	449	7 (2)	1,27	77 (56%)	100 (77%)	19 (33%)	13	14	1	9	4
Олександр ПІХАЛЬОНОК	15	1	633	16 (7)	1,08	66 (53%)	314 (87%)	8 (75%)	11	33	2	1	2
Богдан РЕДУШКО	6	0	464	10 (4)	1,67	77 (49%)	127 (78%)	13 (46%)	9	21	1	0	6
Валентин РУБЧИНСЬКИЙ	12	0	774	8 (1)	0,73	137 (55%)	339 (93%)	11 (73%)	25	56	0	12	9
Микола ШАПАРЕНКО	16	1	1140	24 (11)	2,75	184 (52%)	656 (85%)	28 (78%)	39	93	0	8	15
Андрій ЯРМОЛЕНКО	13	2	694	20 (7)	2,82	70 (57%)	280 (77%)	13 (92%)	13	20	0	10	7
НАПАДНИКИ													
Едуардо ГЕРРЕРО	10	0	548	12 (4)	0,75	95 (45%)	162 (80%)	20 (60%)	22	29	1	5	4
П'єр МУНГЕНГЕ	7	1	248	7 (2)	2,11	43 (18%)	37 (68%)	6 (17%)	1	0	1	1	3
Матвій ПОНОМАРЕНКО	18	7	1616	55 (19)	8,7	361 (36%)	248 (75%)	46 (56%)	26	35	16	21	41



Олександр ПІХАЛЬОНОК: «Подобається грати двічі або навіть тричі на тиждень»

Осінь у київському «Динамо» стала періодом значних трансформацій. Виконання обов'язків головного тренера покладене на польського фахівця Мацея Кендзьорека, котрий встиг суттєво оновити свій штаб. Вочевидь, зміни можна помітити й у грі «біло-синіх», які в попередньому турі впевнено здолали «Оболонь» у столичному дербі.

У коментарі клубній пресслужбі півзахисник Олександр Піхальонок розповів детальніше про нинішній період роботи команди й підготовку до завершальних матчів календарного року, а також дав оцінку виступу національної збірної України в Лізі націй.

– Який настрій панує в динамівській команді після вельми переконливої перемоги над «Оболонню» в 13-му турі УПЛ?
– Атмосфера чудова, підготовку до поєдинку з «Чорноморцем» провели у гарному настрої, на позитиві.

– «Динамо» змогло наблизитися до конкурентів у боротьбі за чемпіонство, хоча через невпевнений старт сезону дехто встиг списати команду з рахунків. Поточний хід подій додає вам наснаги?
– Так, у якийсь момент нас уже викреслювали з кола претендентів на золоті медалі. Проте потрібно було розібратися в собі й рухатися від від гри до гри. Якщо будемо налаштовуватися на кожну зустріч як на вирішальну битву, в нас усе налагодиться – насамперед результати. Треба виходити на поле й віддаватися на сто відсотків.

– «Динамо» вже кілька тижнів працює під орудою оновленого тренерського штабу на чолі з Мацеєм Кендзьореком. Яким вийшов для команди цей перехідний період?
– Це був непростий час, багато чого майже докорінно змінилося. По-іншому організований тренувальний процес: заняття стали більш інтенсивними, багато уваги приділяється тактиці. Вважаю, це позитивні зміни, ми відчуваємо,

що такий підхід додає енергії й упевненості в собі. Стараємося виконувати всі вимоги тренерів, до яких у колективі всі ставляться з великою повагою. Наставники допомагають нам, і ми так само намагаємося допомогти їм.

– Раніше Мацей Кендзьорек був асистентом головного тренера, а зараз виконує вирішальну роль у процесах підготовки команди та керування грою. Чи змінилася якимось чином комунікація з ним після того, як отримав новий статус?
– Він до всіх добре ставиться. Ми знаємо, що завжди можемо звернутися до нього або до асистентів з різних питань, не лише футбольних. Вони відкриті й щирі, з ними приємно працювати.



– За цей час уже можна було помітити зміни в тактичній побудові гри «Динамо». Як довго адаптувалися до бачення тренерського штабу?
– Авжеж, час необхідний. Іще й досі звикаємо до певних нюансів – на полі може не все складатися так, як цього хочемо. Вважаю, ми повинні додавати в якості гри з кожним матчем. Старатимемося втілити в життя ці завдання та сподівання тренерів.

– Ви один із найдосвідченіших гравців команди, один із безсумнівних лідерів. Чи бачите у своїй ролі відповідальність за те, щоб допомогти новому тренерському штабу швидше освоїтися?
– Безумовно, досвідчені гравці повинні бути своєрідними посередниками, комунікаторами між тренерським штабом і молодими футболістами. Та не лише я, а всі партнери з досвідом допомагають тренерському штабу. Вважаю, так і має бути.

– Восени вас викликали до національної збірної України, яка в підсумку посіла третє місце в своїй групі Ліги націй. Мабуть, і сама команда, і її вболівальники навряд чи задоволені таким результатом. Як ви оціните виступ у цьому змагальному циклі та якими бачите перспективи у відборі на Євро-2028?
– У збірній відбулося багато змін, вони стосувалися як тренерського штабу, так і складу, тому потрібен час. Авжеж, третє місце в групі Ліги націй – невтішний фінал. Багато хто розраховував на першу позицію, але... таке трапляється, це футбол. Водночас не можемо дозволити собі жодних відмовок під час відбору на Євро-2028, команда вже має звітувати про проведену роботу відповідними результатами.

– Завершальний відрізок у цьому календарному році видався досить насиченим для «Динамо» – такий собі Boxing Day українського зразка. Наскільки непросто буде пройти цю серію матчів?
– Особисто я обожнюю працювати в таких мікроциклах, мені подобається грати двічі або навіть тричі на тиждень. Це – виклик, але мені такий графік до вподоби. Та й склад у «Динамо» досить глибокий, навіть за насиченого графіку в нас достатньо виконавців високого рівня, які можуть проявити себе. Дуже шкода, що восени ми не грали в такому режимі через поразку в кваліфікації єврокубків...

– Які очікування від зустрічі з «Чорноморцем» у рамках 14-го туру Прем'єр-Ліги?
– Налаштовуємося максимально. Потрібно виходити і, як у матчі проти «Оболоні», бути готовими на всі сто, домінувати на полі, швидко відкрити рахунок і надалі тримати гру під контролем.

Антон ГРЕСЬКІВ

КИЇВ – ОДЕСА: суперники і партнери

Ці два славетні українські міста пов'язують давні й тісні футбольні стосунки. Чимало одеських майстрів шкіряного м'яча, перебравшись до столиці, стали справжніми зірками національного, а то й світового рівня. Динамівці ж широким кроком торували шлях до Південної Пальміри, роблячи свій внесок у становлення «Чорноморця».

ВІД ТРУСЕВИЧА І ЗУБРИЦЬКОГО

Однією з перших одеських ластівок у Києві став воротар **Микола Трусевич**, котрий прийшов до «Динамо» в середині 1930-х років і назагал провів за «біло-синіх» 73 матчі. Досить швидко новачок, якого вирізняла своєрідна котяча манера гри, склав конкуренцію вже знаменитому тоді Антону Ідзковському – обидва голкіпери до війни провели майже однакову кількість поєдинків у союзній першості. Життя Трусевича обірвалося в 34 роки – разом з іще трьома футболістами-динамівцями він був розстріляний у Бабиному Яру під час фашистської окупації Києва.



Леонід БУРЯК у формі «Чорноморця»

У повоєнну добу основним кіпером біло-синіх (141 матч) став інший одесит – **Анатолій Зубрицький.** Згодом він очолював «Динамо» в якості старшого тренера, напередодні сезону-1964 передавши кермо Віктору Маслову.

Не можна не згадати ще одного вартового воріт – уродженця азербайджанського Мінгечаура **Юрія Роменського**, котрий у 1970-80-х демонстрував у київському клубі дива реакції, провівши 72 матчі та зазіхнувши на рекордну «суху» серію Віктора Банникова в союзних першостях. За його зізнанням, майбутній тренер воротарів у збірній України душею прикипів до Одеси, куди й повернувся тоді зі столиці, знову ставши основним воротарем «Чорноморця».

З-поміж одеських майстрів оборони, певно, насамперед слід вирізнити правого захисника **Володимира Щеголькова** – після шести сезонів у «Чорноморці» наступні шість він провів за «Динамо» (210 матчів, 5 голів), ставши триразовим чемпіоном СРСР.

На відміну від корінного одесита Щеголькова, **Стефан Решко** народився на Закарпатті, а до Чорного моря потрапив транзитом через вінницький «Локомотив». Але саме в «Чорноморці» привернув до себе увагу, отримавши виклик до олімпійської збірної Союзу. А згодом надійшло й запрошення з Києва. У «Динамо» Решко (199 матчів) став повноцінним гравцем збірної, чотириразовим чемпіоном країни, володарем Кубка кубків та Суперкубка УЄФА 1975 року.

ЗІРКОВИЙ ЧАС ПОРКУЯНА І БЄЛАНОВА

Безперечною зіркою півзахисту, яка змінила «Чорноморець» на київське «Динамо», є **Леонід Буряк**. Наразі володар усіх динамівських регалій середини 1970-х і початку 1980-х (304 матчі, 56 голів) працює в динамівському клубі радником президента.

А примою київської атаки став **Ігор Бєланов** (121 матч, 39 голів) – уродженець Молдаванки, котрий 1986 року здобув «Золотий м'яч»



Юрій РОМЕНСЬКИЙ із партнерами по «Динамо» відбивають атаку одеситів, серед яких можна впізнати майбутнього киянина Ігоря БЄЛАНОВА

найкращого футболіста Європи. Володіючи стрімким ривком і акцентованим ударом, Бєланов якнайкраще розкрив свої ігрові якості саме в «Динамо», зробивши суттєвий внесок у виграш киянами Кубка кубків і «вистріливши» в складі збірної СРСР на мундіалі в Мексиці.

Рівно двома декадами раніше, на світовій першості 1966 року в Англії, пробив зірковий час для ще одного ексфорварда одеситів, уродженця Кіровограда **Валерія Поркуяна**. Потрапивши до заявки збірної в останній момент, по ходу турніру він «прописався» в основі та з чотирма голами став найвлучнішим снайпером радянської команди. До Одеси Поркуян повернеться, відігравши за «Динамо» чотири сезони (58 матчів, 12 голів), ставши триразовим чемпіоном СРСР і... героєм уболівальницького фольклору. Пам'ятаєте футбольну «Черемшину»: «Бібу і Мунтяна, Сабо й Поркуяна ждуть медалі, ждуть...»

РЕКОРДСМЕНИ ПЛОСКИНА ТА ШЕПЕЛЬ

Безперечно, найбільш іменитими з киян, котрі пограли за «Чорноморець», є **Валерій Лобановський** (59 матчів, 15 голів) і **Олег Базилевич** (35–6). Обидва лідери «Динамо» не знайшли спільної мови з уже згаданим В.Масловим і перебралися до Одеси, де наставником головної команди міста був їхній колишній партнер Юрій Войнов. Згодом до партнерів приєднався й іще один чемпіон 1961 року **Віктор Каневський** (22–6).

Динамівські форварди й раніше залюбки приїздили до Південної Пальміри. Скажімо, оплески тутешніх трибун зривали **Володимир Богданович** (58–16), **Костянтин Щегоцький** (17–2) та **Макар Гончаренко** (15–2).

Пограли в Одесі й київські захисники: триразовий чемпіон Союзу **Сергій Круликовський** (62–1) та 9-разовий чемпіон України **Владислав Ващук** (54–4). Вихованці ж біло-синіх хавбеки **Сергій Процюк** (82–4) та **Ігор Жабченко** (84–12) за свій рідний київський колектив у першості не провели жодного матчу.

Найбільш колоритними постатями, які, не розкрившись у Києві, розцвіли на Чорноморському узбережжі, стали, вочевидь, нападник **Анатолій Шепель** (150 матчів, 76 голів за одеситів) і оборонець **Володимир Плоскина** (419 –51).

Шепель – вихованець динамівської школи. У 1971-му отримав запрошення з Одеси, за три сезони в «Чорноморці» в 111 матчах забивши 68 голів! Його 38 точних ударів у першості-1973 стали на той час бомбардирським рекордом Першої ліги. Досягнення через шість років побив львів'янин Степан Юрчишин (42).

Плоскина – уродженець Закарпаття. На початку 1970-х чотири сезони провів у дублі київського «Динамо», так і не отримавши шансу в першій команді. Зрештою пристав на пропозицію «Чорноморця», де майже на півтора десятиліття став провідним виконавцем і також певний час володів союзним рекордом – за кількістю реалізованих поспіль пенальті (23). Загалом забив з позначки 31 гол з 34 спроб.

Звісно, це далеко не повний перелік тих, кого доля пов'язала і з «Динамо», і з «Чорноморцем». До того ж список цей постійно поповнюється. У складі «Динамо» виступають уродженці Одещини **Георгій Бущан**, **Костянтин Вівчаренко**, **Владислав Кабаєв** і **Владислав Супряга**. Натомість ті ж самі синьо-білі кольори моряків нині захищають вихованці столичного клубу **Олексій Гусєв, Кирило Попов і Владислав Герич**.

Юрій КАРМАН

«ЧОРНОМОРЕЦЬ» Одеса

Рік заснування: 1936.
Директор: Валерій ДЄОРДІЄВ.
Клубні кольори: синій та чорний.
Домашній стадіон: «Чорноморець» (34 164 місця).

ГОЛОВНІ ДОСЯГНЕННЯ

Володар Кубка України 1992, 1994 рр.
Віцечемпіон України 1995, 1996 рр.
Бронзовий призер чемпіонату України 1993, 1994, 2006 рр.
Бронзовий призер чемпіонату СРСР 1974 р.
Володар Кубка Федерації СРСР 1990 р.

ІСТОРІЯ

Нинішній «Чорноморець» – спадкоємець команди «Динамо», створеної в Одесі 1936 року. В різні роки клуб виступав також під іменами «Харчовик», «Спартак» і «Металург». Сучасну назву команда отримала в 1958 році.

Перші значні успіхи прийшли до колективу на початку 1960-х: у 1961-му одесити стали чемпіонами України серед команд Класу «Б», а в 1966 році дісталися півфіналу Кубку СРСР. У сезоні-1974 «моряки» здобули бронзові медалі радянського чемпіонату, за рік дебютувавши в єврокубках.

Після здобуття Україною незалежності «Чорноморець» став одним із лідерів вітчизняного футболу. В 1992 та 1994 роках команда виборювала Кубок України, її гравці регулярно залучалися до національної та юнацьких збірних нашої держави.

Новий успішний період розпочався з приходом Романа Григорчука у 2010 році. Під його керівництвом клуб повернувся до елітного дивізіону, двічі виступав у Лізі Європи та дістався фіналу Кубку України. В 2018 році «моряки» залишили УПЛ, повернувшись до неї у 2021-му. Після вильоту в сезоні-2024/25 «Чорноморець» уже через рік посів друге місце в Першій лізі, знову здобувши путівку до елітного дивізіону.

ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР

Роман ГРИГОРЧУК народився 22 березня 1965 року на Івано-Франківщині. Під час ігрової кар'єри з 1983-го по 2001 роки виступав на позиції нападника, захищав кольори українських, австрійських, польських і латвійських клубів.

Тренерську діяльність розпочав у 1999 році в латвійському «Дінабурзі». Згодом очолював «Вентспілс» (Латвія), запорізький «Металург», «Габалу» (Азербайджан), «Астану» (Казахстан), «Шахтар» (білорусь) і «Нефтчі» (Азербайджан). У 2024-25 роках працював із черкаським ЛНЗ.

У доробку фахівця – три чемпіонства Латвії, два Кубки цієї країни, два титули чемпіона Казахстану та чемпіонство білорусі. Має визнання як тренер сезону в Латвії (тричі) та найкращий тренер Азербайджану 2015 року.

Одеський «Чорноморець» Григорчук очолював у 2010–14 та 2021–24 роках. 14 січня 2026-го він утретє повернувся до одеського клубу.

ОСТАННІ ОЧНІ ЗУСТРІЧІ (УПЛ, сезон-2024/25)

23.11.2024. ДИНАМО – ЧОРНОМОРЕЦЬ – 3:1
(Ванат, 16, Буяльський, 70, Рубчинський, 87 – Скиба, 90+2). *Київ. Стадіон «Динамо» ім. В.Лобановського. 1 492 глядачі.*
Динамо: Бущан – Караваєв (Волошин, 77), Біловар, Попов, Михавко, Вівчаренко – Бражко, Шапаренко (Михайленко, 84), Кабаєв (Рубчинський, 84), Буяльський (Саленко, 90) – Ванат (Герреро, 77). **Тренер** –Шовковський.
Чорноморець: Рудько – Удод, Лацабідзе, Жаржу (Скиба, 77), Кисіль – Білошевський (Габелок, 64), Сігеєв (Шевцов, 77), Шпорн, Кайо Гомес (Пшеничнюк, 86), Петряк – Хобленко. **Тренер** – Бабич.
Арбітр – Козиряцький (Запоріжжя).
Попередження: Вівчаренко (90+1) – Жаржу (71).

18.05.2025. ЧОРНОМОРЕЦЬ – ДИНАМО – 1:1
(Хобленко, 68 – Ярмоленко, 54, з пенальті). *Одеса. Стадіон «Чорноморець». 2 100 глядачів.*
Чорноморець: Рудько – Бутко, Скиба, Білошевський, Ракицький, Єрмаков – Когут (Габелок, 65), Сігеєв (Безбородько, 82), Мустафаєв (Робакідзе, 65) – Хобленко, К.Попов (Янаков, 56).
Тренер – Кучер.
Динамо: Нещерет – Тимчик, Михавко, Д.Попов, Вівчаренко – Шапаренко (Бражко, 66), Михайленко, Ярмоленко (Волошин, 67), Буяльський (Піхальонок, 81), Кабаєв – Ванат.
Тренер – Шовковський.
Арбітр – Пасхал (Херсон).
Попередження: Хобленко (45) – Михайленко (31), Шапаренко (56).

Загалом «Динамо» та «Чорноморець» провели між собою 114 матчів. 70 перемог в активі «біло-синіх», 21 поєдинок виграли «моряки», зафіксовано 23 нічиї. Різниця м'ячів – 221:96. У рамках чемпіонатів і розіграшів Кубку України відбулося 58 дуелей сьогоднішніх суперників. 42 рази перемагало «Динамо», 7 матчів виграли одесити, м'ячі – 132:47.

склад команди







		КРАЇНА	ДАТА НАРОДЖЕННЯ	ЗРІСТ	ВАГА	МАТЧІ (ГОЛИ)	ХВИЛИНИ
	ВОРОТАРІ						
12	Чижиока АНІАГБОСО	Нігерія	15.04.2004	190 см	80 кг	12/-14	1080
16	Назар БАЙДА	Україна	09.08.2001	188 см	71 кг	-	-
35	Максим КОВАЛЬ	Україна	09.12.1992	189 см	84 кг	-	-
75	Максим НАБИТ	Україна	07.04.2005	189 см	88 кг	-	-
	ЗАХИСНИКИ						
4	Магомед КРАТОВ	Україна	30.06.2004	190 см	87 кг	-	-
5	Василь КУРКО	Україна	25.04.1995	188 см	87 кг	10/1	685
22	Сергій КОРНІЙЧУК	Україна	25.06.2004	180 см	72 кг	3/0	63
23	Олексій ГУСЄВ	Україна	16.03.2005	-	-	4/0	255
24	Мозес ЖАРЖУ	Гамбія	05.10.2003	184 см	72 кг	12/0	1080
27	Олег ПУШКАРЬОВ	Україна	11.06.2004	178 см	75 кг	10/0	862
52	Станіслав ЯРМОЛА	Україна	08.05.2006	191 см	72 кг	-	-
74	Мар'ян ФАРИНА	Україна	28.08.2003	180 см	81 кг	11/0	990
	ПІВЗАХИСНИКИ						
8	Дмитро КЛЬОЦ	Україна	15.04.1998	174 см	69 кг	3/0	238
10	Артур АВАГІМЯН	Україна	16.01.1997	172 см	65 кг	10/0	462
13	Віталій ФАРАСЄЄНКО	Україна	09.05.2003	169 см	61 кг	10/1	592
17	Іван КОГУТ	Україна	31.08.1998	177 см	72 кг	1/0	18
18	Гіоргі РОБАКІДЗЕ	Грузія	30.06.2006	171 см	68 кг	12/1	886
19	Микола КОГУТ	Україна	31.08.1998	174 см	71 кг	9/0	558
20	Нікіта СТЕПОВИЙ	Україна	01.07.2006	180 см	75 кг	-	-
21	Владислав КЛИМЕНКО	Україна	19.06.1994	175 см	69 кг	6/0	408
30	Мухаммед ХОБЕ	Гамбія	26.05.2004	174 см	74 кг	7/0	523
60	Максим МЕЛЬНИЧЕНКО	Україна	12.02.2005	181 см	74 кг	5/0	450
	НАПАДНИКИ						
7	Даниїл АЛЕФІРЕНКО	Україна	19.04.2000	175 см	68 кг	11/0	715
9	Андрій ХОМА	Україна	23.09.2001	179 см	73 кг	9/1	253
11	Кіріл ПОПОВ	Україна	01.05.2003	187 см	77 кг	10/2	683
55	Тимерлан ГРИГОРЧУК	Україна	02.01.2008	193 см	80 кг	-	-
70	Джеррі Дьє-Мерсі ЙОКА	Конго	14.07.2006	179 см	63 кг	9/0	332
77	Владислав ГЕРИЧ	Україна	07.11.2005	183 см	80 кг	2/0	104
99	Крістіан МБА	Нігерія	12.10.1999	190 см	90 кг	8/2	522



Кіріл ПОПОВ: «У Києві гратимемо тільки на перемогу!»

Цей 23-річний нападник – вихованець академії київського «Динамо». Він допоміг «Чорноморцю» повернутися до Прем'єр-ліги, а нині разом із партнерами прагне закріпитися в еліті. Напередодні дуелі з колишньою командою Кіріл Попов поспілкувався з пресслужбою нашого клубу.

– Кирило, одним із наочних результатів вашого прогресу в системі підготовки «Динамо» став титул найкращого снайпера першості України U19 у сезоні 2020/21, коли ви забили 19 м'ячів. Наскільки той успіх додав упевненості у власних силах?

– Мабуть, то був підсумок зусиль команди, вкомплектованої сильними виконавцями. Багато з тодішніх моїх партнерів пробилися до основного складу «Динамо», майже всі без винятку досягли певних висот в УПЛ. У такому оточенні багато що вдається. На той час перемога в бомбардирських перегонах, дійсно, додала наснаги. Втім, зараз це – хіба що приємний спогад про юнацькі роки, дорослий рівень – це зовсім інша справа.

– Як дався вам перехід у цей дорослий футбол? Що було найскладнішим під час адаптації у Прем'єр-лізі?

– Насамперед – вловити психологічні зміни. Скажімо, в останньому сезоні в «Динамо» я став найкращим бомбардиром ліги, по тому ж тривалий час не міг забити. Подібні речі вибивають із рівноваги: починаєш думати, що в тебе щось не виходить, втрачаєш упевненість у собі. Вийти з цього періоду сильнішими можуть лише психологічно стійкі, здатні працювати під тиском відповідальності за результат. На рівні УПЛ розумієш, наскільки великі сподівання покладають на тебе тренерський штаб і вболівальники. Тому найголовніше – розібратися в собі, навчитися приймати виклики долі.

– У «Чорноморці» ви з 2024 року, торік допомогли «морякам» вийти до УПЛ. Що змінилося для команди з поверненням до елітного дивізіону?

– Не тільки для нашого колективу, але й для всього міста це була дуже важлива подія –

заслужена радість присмачила відчуття добре виконаного завдання. Щодо змін, то, звісно ж, на нас чекав абсолютно інший рівень суперників, кожен матч зараз дається набагато важче. Свідченням тому – наша серія з шести ігор без перемог, яку, на щастя, вдалося перервати в Рівному. Дуже хочеться, щоб той успіх не став епізодом, і ми з партнерами робитимемо для цього все від нас залежне.

– У жовтні ви відзначилися яскравим голом у ворота «Харкова»: пройшли кількох суперників і перекинули воротаря в момент, коли «Чорноморець» грав у меншості. Що відчували в ту мить?

– Це поки найкрасивіший гол у моїй кар'єрі! Хоча тоді в думках домінувало бажання відіграти: хотілося якнайшвидше повернути м'яч на центр, а потім іще раз забити. На жаль, зрівняти рахунок нам так і не вдалося, тож довелося тішитися ефектністю гола...



– Ви можете зіграти як на позиції центрального нападника, так і на фланзі атаки. Де почуваєтеся найкомфортніше?

– Останнім часом частіше граю саме на флангах, де мене все влаштовує. Але в попередній зустрічі діяв у центрі нападу, на цій позиції я провів найбільше часу за кар'єру. Загалом не бачу великої різниці, намагаюся приносити користь команді там, де воліють мене бачити тренери.

– Попереду – матч із «Динамо». Які емоції викликає зустріч із командою, де ви формувалися як футболіст?

– Стараюся не розподіляти наші ігри на більш чи менш безкомпромісні. Але зустріч із киянами таки дійсно стоїть осібно. «Динамо» – той суперник, протистояти якому завжди настільки ж складно, як і цікаво. В таких поєдинках кожен із нас має викладатися на повну та ще трішечки. Якщо вдається добре себе показати на фоні лідерів УПЛ, це, безперечно, позитивно позначається на кар'єрі загалом.

– Як оцінюєте нинішній стан «Динамо»? Що знаєте про зміни, які відбулися в команді після призначення нового наставника?

– Якщо чесно, останнім часом не дуже уважно слідкую саме за «Динамо». Зрозуміло, що моральний стан хлопців покращився після змін на тренерському містку – знайома ситуація, в якій «вмикається» додаткова мотивація, надихають нові емоції та враження. Усі хочуть себе проявити, тому ще більше старатимуться на полі. Для команди це шанс вибратися з невдач, психологічно відновитися. Що ж, тим цікавішою має вийти гра.

– За рахунок чого одесити планують поборотися з «Динамо» за позитивний результат?

– Не стану розкривати всіх наших секретів. *(Посміхається.)* Але гарантую: «Чорноморець» однозначно налаштований дати бій, ми гратимемо тільки на перемогу!

– Як ви оцінюєте власний виступ на цьому етапі чемпіонату, забивши два м'ячі в десяти матчах? Чи задоволені своєю формою?

– Звісно, хочеться якомога частіше забивати, віддавати гольові передачі, бути ефективним у командних діях і прогресувати разом із колективом. На мої кондиції вплинуло пошкодження, через яке пропустив два матчі. А після повернення ще трохи бракує ігрового тонусу. Втім, після поєдинку з «Епіцентром» уже відчув упевненість. І сподіваюся підтвердити це в грі з «Динамо», розраховуючи на позитивний для «Чорноморця» результат.

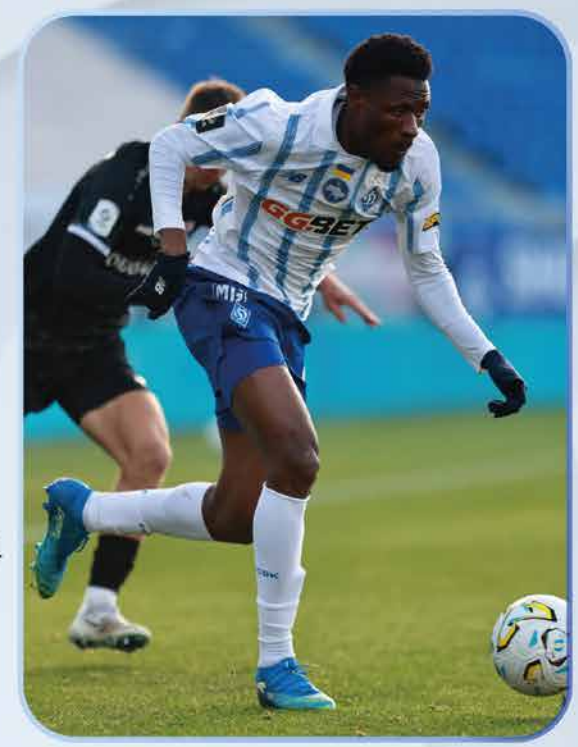
Світлана ПОЛЯКОВА

УПЛ-2026/27. 13-й тур

20 листопада (п'ятниця)
• **ШАХТАР Донецьк – ЛІВИЙ БЕРЕГ Київ 1:1**
(Аліссон, 61 – Воробчак, 19).

21 листопада (субота)
• **КОЛОС Ковалівка – ХАРКІВ 2:1**
(Тахірі, 18, Климчук, 82 – Калюжний, 1).
• **КАРПАТИ Львів – ЗОРЯ Луганськ 1:0**
(Костенко, 32).
• **КРИВБАС Кривий Ріг – КУДРІВКА**
Через повітряну тривогу матч призупинений на 32-й хвилині, за рахунку 0:1 (гол – Плакса, 10).
22 листопада (неділя)
• **ВЕРЕС Рівне – БУКОВИНА Чернівці 1:3**
(Пеньков, 22, автогол – Груша, 50, Підлепенець, 62, Кравчук, 63).

23 листопада (понеділок)
• **ЛНЗ Черкаси – ПОЛІССЯ Житомир 1:1**
(Пасіч, 6 – Велетень, 56).



22 листопада (неділя)

ДИНАМО Київ – ОБОЛОНЬ Київ – 4:2 (3:1)
Київ. Стадіон «Динамо» ім. В.Лобановського. 1580 глядачів.
Голи: Кендзьора (3), Мунгенге (16), Огундана (21), Шапаренко (56, з пенальті) – Сич (24, автогол), Полегенько (90, з пенальті).
Динамо: Бущан – Сич, Кендзьора, Бражко (Лонвейк, 83), Тіаре, Дубінчак – Піхальонок (Рубчинський, 75), Шапаренко (Михайленко, 75), Ба (Волошин, 60), Огундана – Мунгенге (Герреро, 60). **Тренер** – Кендзьорек.
Оболонь: Федорівський – Полегенько, Прокопчук, Ломницький, Шевченко – Чех (Волохатий, 67), Мороз, Шулянський (Морозко, 46), Мединський (Прокопенко, 46), Слободян (Устименко, 61) – Суханов (Теслюк, 40). **Тренер** – Антоненко.
Арбітр – Козиряцький (Запоріжжя).
Попередження: Шапаренко (58) – Суханов (31), Федорівський (45+2), Чех (49).

23 листопада (понеділок)

ЧОРНОМОРЕЦЬ Одеса – ЕПІЦЕНТР Кам'янець-Подільський – 0:1 (0:1)
Одеса. Стадіон «Чорноморець». 820 глядачів.
Гол: Кирюханцев (28),
Чорноморець: Аніагбосо, Мельниченко, Жаржу, Фарина, Пушкарьов, Курко (Хома, 46), Клименко (Йока, 36), Робакідзе (Авагімян, 46), Алефіренко (Мба, 46), Попов (М.Когут, 85), Фарасєєнко. **Тренер** – Григорчук.
Епіцентр: Федотов, Мороз, Репай, Кирюханцев, Климець, Запорожець (Себеріо, 84), Ващенко, Козак (Ніл, 90+1), Сидун, Нене (Ліповуз, 76), Євпак (Бендера, 76). **Тренер** – Нагорняк.
Арбітр – Дьордь (Ужгород).
Попередження: Мельниченко (85) – Євпак (71), Ліповуз (87), Сидун (90).

14-Й ТУР

27 листопада (п`ятниця)

ЛІВИЙ БЕРЕГ Київ – КОЛОС Ковалівка 1:0
(Шастал, 51).

28 листопада (субота)

- **13:00 ОБОЛОНЬ Київ – ЗОРЯ Луганськ**
Ковалівка, стадіон «Колос».

29 листопада (неділя)

- **13:00 КРИВБАС Кривий Ріг – ВЕРЕС Рівне**
Кривий Ріг, стадіон «Гірник».
- **13:00 ЕПІЦЕНТР Кам`янець-Подільський – ЛНЗ Черкаси**
Кам`янець-Подільський, стадіон ім. Г.Тонкочеєва.
- **18:00 КАРПАТИ Львів – ПОЛІССЯ Житомир**
Львів, стадіон «Україна».

30 листопада (понеділок)

- **13:00 КУДРІВКА – ХАРКІВ**
Рівне, стадіон «Авангард».
- **18:00 ШАХТАР Донецьк – БУКОВИНА Чернівці**
Львів, «Арена Львів».

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

		І	В	Н	П	ЗМ	ПМ	РМ	О
1	Шахтар	13	9	3	1	23	6	17	30
2	Полісся	12	9	2	1	26	9	17	29
3	**ДИНАМО**	12	8	2	2	20	11	9	26
4	Харків	11	8	0	3	21	9	12	24
5	Карпати	12	6	4	2	23	8	15	22
6	ЛНЗ	12	5	4	3	13	11	2	19
7	Зоря	13	5	3	5	14	16	-2	18
8	Буковина	13	3	7	3	14	14	0	16
9	Колос	12	4	3	5	15	16	-1	15
10	Лівий Берег	13	2	7	4	9	13	-4	13
11	Епіцентр	13	3	4	6	12	16	-4	3
12	**ЧОРНОМОРЕЦЬ**	12	2	3	7	8	14	-6	9
13	Верес	13	2	3	8	8	21	-13	9
14	Оболонь	12	1	5	6	7	22	-15	8
15	Кудрівка	12	2	2	8	12	29	-17	8
16	Кривбас	11	1	4	6	8	18	-10	7

5

БОМБАРДИРИ

		КОМАНДА	Г	Г (ПЕН)	І	ХВИЛИНИ
1	Ігор КРАСНОПІР	Полісся	9	3	13	791
2	Ян КОСТЕНКО	Карпати	7	0	7	522
3	Матвій ПОНОМАРЕНКО	Динамо	6	1	11	885
4	Батон ЗАБЕРГДЖА	Харків	6	0	13	896
5	Аліссон САНТАНА	Шахтар	5	0	11	681

НАСТУПНИЙ ТУР

4.12 18:00	5.12 13:00	5.12 13:00	6.12 13:00
6.12 13:00	6.12 15:30	7.12 13:00	7.12 13:00

Динамівський листопад

ВІТАЄМО

24.11
Даніло СІЛВА (1986), бразильський захисник, котрий виступав за «Динамо» в 2010-17 рр., чемпіон України 2015 і 2016 рр., володар Кубка України 2014 та 2015 рр., Суперкубка України-2011.

Джермейн ЛЕНС (1987), нідерландський вінгер нашого клубу в 2013-2015 рр., чемпіон України 2015 року та дворазовий володар Кубка України.

25.11
Євген ПОХЛЄБАЄВ (1971), дворазовий чемпіон України (1995, 1996), володар Кубка України (1996) у складі «Динамо», чиї кольори захищав у 1995-97.

27.11
Беньямін ВЕРБИЧ (1993), словенський півзахисник, київський динамівець у 2018-22 рр. Виграв із нашим клубом чемпіонат України-2020/21 і Кубок-2019/20, тричі став володарем Суперкубка.

Роман ЯРЕМЧУК (1995), екснападник «Динамо», вихованець академії клубу, котрий з 2012-го по 2017 рік виступав за першу команду.

30.11
Сергій КУЗНЄЦОВ (1950), захисник «Динамо» в 1975-77 рр., дворазовий чемпіон СРСР, володар Кубка кубків 1975 року.

Олександр БОЙКО (1954), півзахисник «Динамо» в 1974-82 рр., чемпіон СРСР 1980 і 1981 років, володар Кубка СРСР 1982 р.,«Кубка сезону» 1980 р.

ПАМ'ЯТАЄМО

28.11
Сергій КРУЛИКОВСЬКИЙ (1945-2015), чемпіон СРСР 1966-68 рр., володар Кубка СРСР 1964 і 1966 рр. У київському «Динамо» грав у 1964-70 рр.

29.11
Юрій ВОЙНОВ (1931-2003), один із кращих півзахисників в історії нашого клубу, лідер першого чемпіонського складу «Динамо» 1961 року. Зі збірною СРСР виграв титул чемпіона Європи в 1960-му.
Будь ласка, дивіться стор. 25-26.

30.11
Микола МАХИНЯ (1912-1990), гравець «Динамо» в 1932-41 і 1944-47 рр. Автор першого гола нашого клубу в чемпіонатах СРСР.

ПРИЄМНО ЗГАДАТИ

24.11.2015
У квартеті G тогорічної Ліги чемпіонів «Динамо» та португальський «Порту», поступившись у конкуренції за перше місце «Челсі», виборювали другу путівку до плей-оф в очних поєдинках. Драматичне київське протистояння на старті групових змагань принесло нічию – 2:2, а ось на «Ештадіу Драгау» в п'ятому турі гості здобули переконливу перемогу. Відзначилися Ярмоленко (35, з пенальті) та Гонсалес (64). Вигравши й останню зустріч, підопічні Сергія Реброва пробилися до 1/8 фіналу.



27.11.1991
Прем'єрний поєдинок у групових змаганнях пілотного розіграшу Ліги чемпіонів «Динамо» грало в рідних стінах із «Бенфікою». Інтриги цій дуелі додавала присутність у стані суперника Сергія Юрана, котрий залишив київський клуб усього кілька місяців тому, та росіянина Кулькова. Втім, ані вони, ані їхні партнери, очолювані знаним шведським фахівцем Свеном-Йораном Еріксоном, не знайшли ключів до воріт господарів. А ось Олег Саленко блискуче скористався помилкою лісабонців в обороні, єдиним у матчі голом відкривши лік динамівським м'ячам у найпрестижнішому клубному турнірі *(на фото)*.

Склад «Динамо»: Кутепов, Лужний, Цвейба, Алексаненков, Шматоваленко, Ковалець, В.Мороз, Заєць, Саленко, Ю.Мороз, Шаран (Беца, 77). Тренер – Пузач.

Київський універсал зі збірної світу

У неділю, 29 листопада, виповнилося б 95 років Юрію Войнову – одному з лідерів першого чемпіонського складу нашого «Динамо».

Мабуть, найбільшою загадкою періоду спортивної біографії Войнова, який передував київському, є відповідь на запитання: як гравець, чиє дитинство пройшло в москві, оминувши місцеві клуби, опинився в ленінградському «Зеніті». Ні сам Юрій Миколайович у спілкуванні з журналістами, ні історики радянського футболу не пролили світло на справжні причини «трансферу» майбутньої зірки, яка в неповні 20 уже вражала різнобічністю.

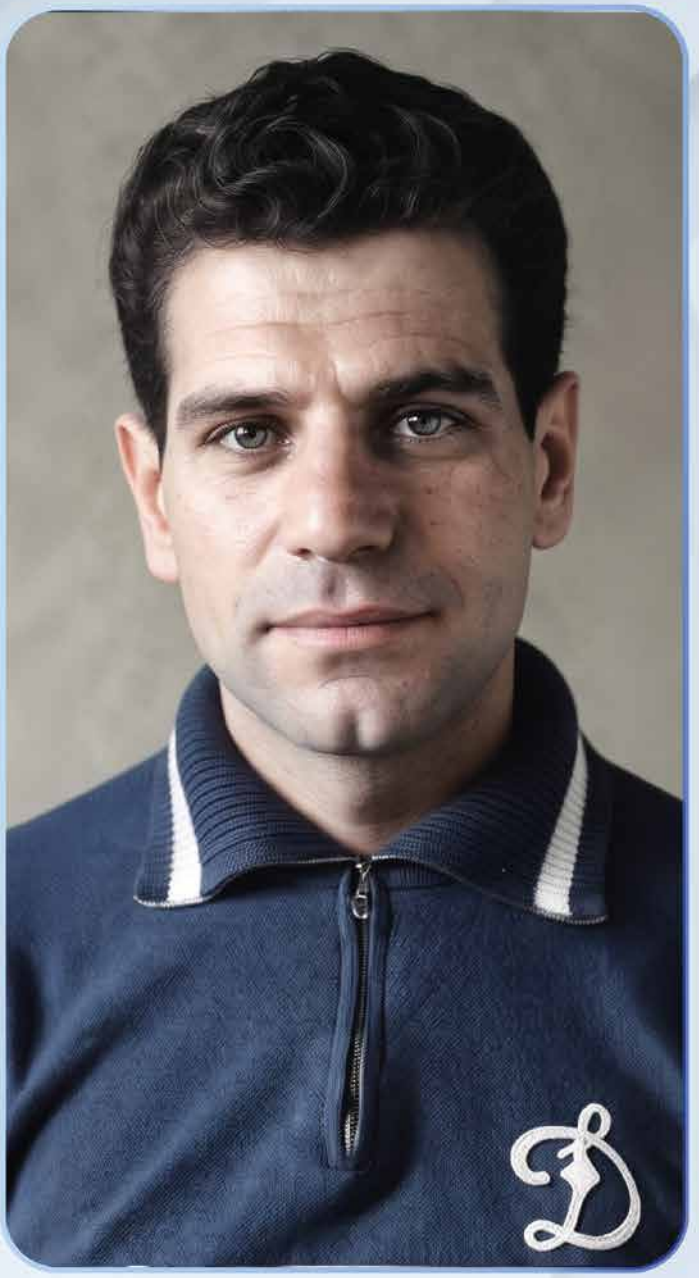
Войнов міг зіграти роль персонального опікуна, намертво «вчепившись» у найгрізнішого форварда команди суперників – переслідуючи по всьому полю, не даючи ні секунди перепочинку ні собі, ні підопічному. Міг підключитися до атаки й спантеличити воротаря невідпорним ударом з правої. Здатен був ювелірною передачею комусь із партнерів-нападників посіяти справжню паніку в чужому карному майданчику.

Не дивно, що на нього швидко звернули увагу наставники збірної СРСР, отримавши козирну карту в колоду провідних хавбеків імперії. На думку декого з експертів, Войнов зіграв справді революційну роль у тактичному розвитку гри в півзахисті.

«Сила його полягала не так у вмінні забити, як у постійній участі в атаці, – писав про партнера по «Динамо» Михайло Коман у своїй книзі «Атака». – Футболіст досконалої техніки, з глибоким розумінням гри, володар гарматного удару, сміливий і гранично агресивний, він став шостим нападником. Атака Войнова вже мала не випадковий характер, не була результатом індивідуальної імпровізації, вона спеціально готувалася партнерами».

Подібні дії наближали появу футболістів нового типу – гравців-універсалів. Войнов торував дорогу чудовим майстрам наступних поколінь – Андрію Бібі, Володимиру Веремєєву, Леоніду Буряку і, насамперед, Віктору Колотову.

До Києва він перебрався... за порадою лікарів, адже північний клімат узбережжя Балтії спричиняв захворювання, що ризикували перерости в хронічні. Тому знову проігнорував москву, куди наперебій кликали, обравши теплу українську столицю – всупереч погрозам спортивних можновладців.



«Футбольному керівництву СРСР дуже не сподобалося, що я знехтував пропозиціями московських «Спартака», «Динамо» та ЦСКА, перейшовши до «Динамо» київського, – розповідав Войнов згодом. – Це сприймалося як виклик, до будь-якого переходу перспективного гравця в «чужі» команди ставилися дуже болісно. У міжсезоння мене двічі викликали «на килим», спочатку намагалися переконати «лагідно», а потім голова федерації футболу Валентин



Гранаткін пообіцяв щонайменше річну дискваліфікацію...»

Та об ту ситуацію московити обламали зуби. Радості київських уболівальників не було меж, коли звістка про перехід Войнова стала загальним надбанням: уперше лави киян поповнив гравець із постійною пропискою в збірній Союзу.

З першого ж матчу Юрій став улюбленцем вибагливої київської «торсиди». Поруч із ним повніше розкрилася майстерність старожилів клубу – Комана, Віктора Фоміна, Георгія Граматикопула. Його приклад допомагав гартуватися таланту молодих Віктора Каневського, Віктора Серебряникова, Валентина Трояновського, Олега Базилевича та Валерія Лобановського, котрі переймали в старшого партнера холоднокровність і розсудливість, техніку володіння м'ячем і тактичний кругозір.

А він щедро ділився досвідом протистоянь із найкращими командами планети, з їхніми лідерами. У дебютному для збірної СРСР фінальному турнірі світової першості 1958 року зіграв усі п'ять поєдинків, удостоївшись місця в символічній команді мундіалю. На шляху до вирішальної стадії першого Кубку Європи забив архіважливий гол угорцям у виїзному відбірному матчі. Заслужив схвальні оцінки преси за півфінальну та фінальну зустрічі – той самий «шостий форвард» став однією з головних дійових осіб на полі паризького стадіону «Парк де Пренс»: радянська збірна святкувала перемогу – 2:1, а Войнов узяв безпосередню участь у «золотій» комбінації.

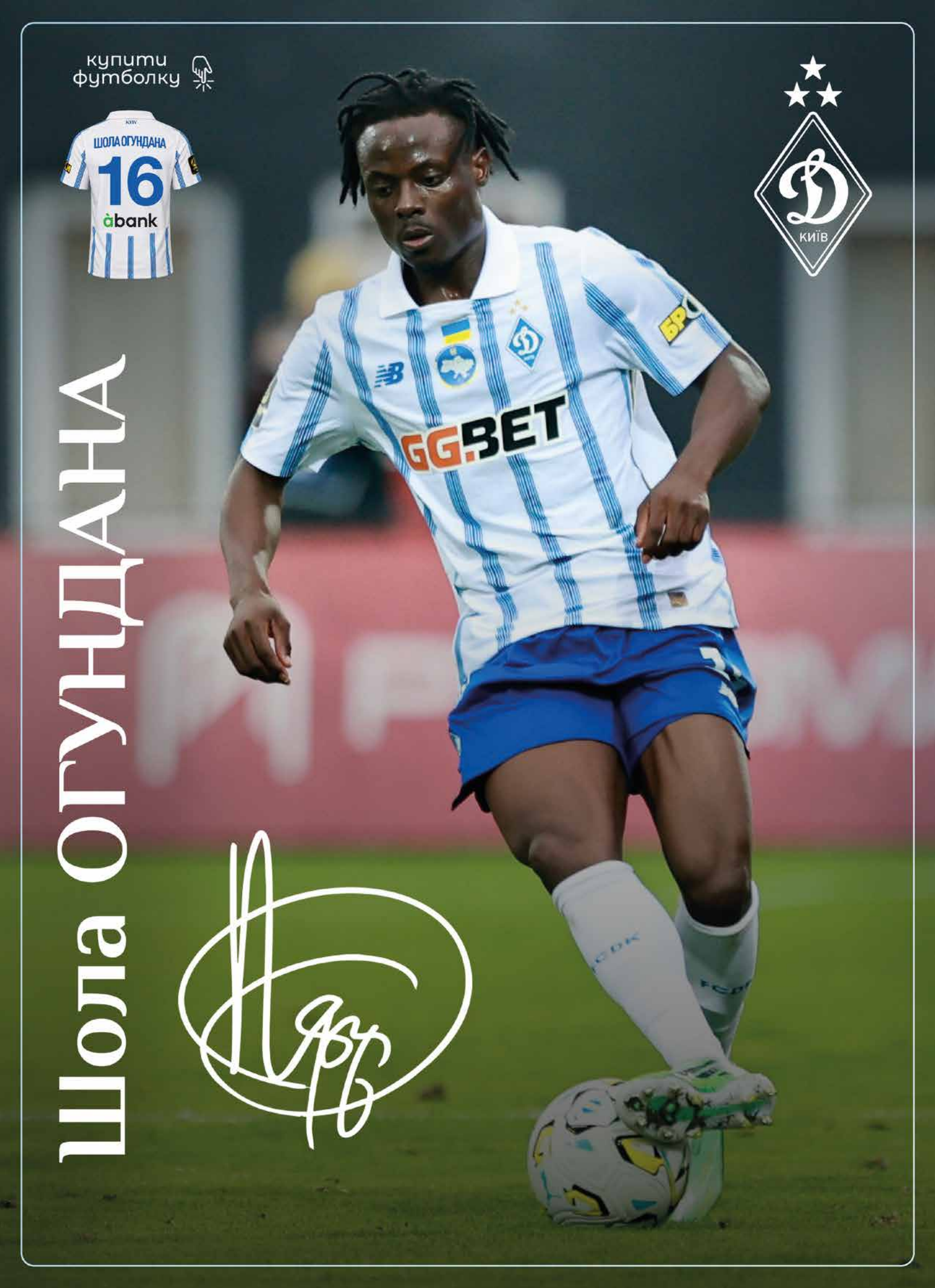
> ***«Футбольному керівництву СРСР дуже не сподобалося, що я знехтував пропозиціями московських «Спартака», «Динамо» та ЦСКА, перейшовши до «Динамо» київського».***

У тому ж 1960-му з київським «Динамо» здобув срібну медаль віцечемпіона СРСР, а наступного сезону додав до неї золоту нагороду!

«Поряд із Макаровим він був незаперечним авторитетом у колективі, – віддавав Войнову належне один із його партнерів по чемпіонському складу Анатолій Сучков. – Складалося враження, що у грі для нього взагалі немає секретів. І немає нічого, що може вибити Юру з колії. А ось він своїми підключеннями до атак часом наводив справжній жах на гравців команд-суперниць. Одним із найпростіших варіантів нашого наступу було знайти Войнова пасом. Знаючи про його «гармату», суперники змушені були приділяти Юрі особливу увагу й послаблювати тим самим інші зони. Удар мав справді унікальний: маленька ніжка з високим підйомом посилала м'яч так, що він обертався в польоті, а потім, різко «ламаючи» траєкторію, буквально плюхався у ворота».

Чотири роки поспіль Войнова включали до списку 33 кращих футболістів країни, незмінно – під першим номером на позицію правого хавбека. Про повагу з боку товаришів по команді зайве свідчить триразове обрання нашого героя капітаном «Динамо». В колі володарів почесної пов'язки він і досі залишається одним із найпопулярніших і найулюбленіших.

Юрій КОРЗАЧЕНКО


купити
футболку
ШОЛА ОГУНДАНА
16
àbank
Шола Огундана
GG.BET
КИЇВ